

4. Člen 30 Direktive 2004/38 državam članicam nalaga, da sprejmejo vse potrebne ukrepe, da zadevna oseba razume vsebino in učinke odločbe, sprejete na podlagi člena 27(1) te direktive, vendar pa ne zahteva, da bi bila zadevna oseba o tej odločbi obveščena v jeziku, ki ga razume ali za katerega se lahko smiselno domneva, da ga razume, čeprav tega ni zahtevala.

(¹) UL C 211, 13.6.2016.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 20. septembra 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Curtea de Apel Oradea – Romunija) – Ruxandra Paula Andriciuc in drugi/Banca Românească SA

(Zadeva C-186/16) (¹)

(Predhodno odločanje — Varstvo potrošnikov — Direktiva 93/13/EGS — Nepošteni pogoji v potrošniških pogodbah — Člen 3(1) in člen 4(2) — Presoja nepoštenosti pogodbenih pogojev — Kreditna pogodba, sklenjena v tuji valuti — Tečajno tveganje, ki ga v celoti nosi potrošnik — Znatno neravnotežje v pogodbenih pravicah in obveznostih strank — Trenutek, ko je treba presojati neravnotežje — Obseg pojma določb „v jasnem, razumljivem jeziku“ — Raven informacij, ki jih mora priskrbeti banka)

(2017/C 382/24)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Curtea de Apel Oradea

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Ruxandra Paula Andriciuc in drugi

Tožena stranka: Banca Românească SA

Izrek

1. Člen 4(2) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah je treba razlagati tako, da pojem „glavni predmet pogodbe“ v smislu te določbe zajema pogodbeni pogoj, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, vsebovan v pogodbi o posojilu, izraženem v tuji valuti, ki ni bil posamično dogovorjen in na podlagi katerega je treba posojilo vrniti v isti tuji valuti, v kateri je bilo sklenjeno, če ta pogoj določa bistveno storitev, ki to pogodbo opredeljuje. Zato če je ta pogoj napisan v jasnem in razumljivem jeziku, ni mogoče šteti, da je nepošten.
2. Člen 4(2) Direktive 93/13 je treba razlagati tako, da se z zahtevo, da mora biti pogodbeni pogoj določen v jasnem in razumljivem jeziku, predpostavlja, da morajo pri kreditnih pogodbah finančne ustanove posojilojemalcem posredovati informacije, ki morajo zadostovati za sprejetje poučenih in preudarnih odločitev. Ta zahteva pomeni, da potrošnik pogoj, na podlagi katerega je treba posojilo vrniti v isti tuji valuti, v kateri je bilo sklenjeno, razume tako formalno in slovnično kot tudi glede njegovega dejanskega obsega, tako da je povprečni potrošnik, ki je normalno obveščen, razumno pozoren in preudaren, lahko ne le seznanjen z možnostjo zvišanja ali znižanja vrednosti tuje valute, v kateri je bilo sklenjeno posojilo, temveč tudi zmožen oceniti potencialno znatne ekonomske posledice takega pogoja za njegove finančne obveznosti. V zvezi s tem mora potrebna preverjanja opraviti nacionalno sodišče.

3. Člen 3(1) Direktive 93/13 je treba razlagati tako, da je treba presojo nepoštenosti pogodbenega pogoja opraviti glede na trenutek, ko je bila zadevna pogodba sklenjena, pri čemer je treba upoštevati vse okoliščine, ki bi jih prodajalec ali ponudnik lahko poznal v navedenem trenutku in ki bi lahko vplivale na poznejše izvajanje navedene pogodbe. Predložitveno sodišče mora ob upoštevanju vseh okoliščin zadeve v glavni stvari ter zlasti ob upoštevanju strokovnega znanja in izkušenj prodajalca ali ponudnika, v obravnavanem primeru banke, glede mogočih sprememb menjalnih tečajev in tveganja v zvezi s sklenitvijo posojila v tuji valuti preveriti obstoj morebitnega znatnega neravnotežja v smislu navedene določbe.

⁽¹⁾ UL C 243, 4.7.2016.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 20. septembra 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha – Španija) – Elecdey Carcelen SA (C-215/16), Energías Eólicas de Cuenca SA (C-216/16), Iberenova Promociones SAU (C-220/16), Iberdrola Renovables Castilla La Mancha SA (C-221/16)/Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

(Združene zadeve C-215/16, C-216/16, C-220/16 in C-221/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Okolje — Električna energija, pridobljena z vetrno energijo — Direktiva 2009/28/ES — Spodbujanje uporabe energije iz obnovljivih virov — Člen 2, drugi odstavek, točka (k) — Shema pomoči — Člen 13(1), drugi pododstavek, točka (e) — Upravni stroški — Direktiva 2008/118/ES — Splošni režim za trošarino — Člen 1(2) — Drugi posredni davki za posebne namene — Direktiva 2003/96/ES — Obdavčitev energentov in električne energije — Člen 4 — Najnižja raven obdavčitve energije — Dajatev, ki zadeva vetrne elektrarne, namenjene za proizvodnjo električne energije)

(2017/C 382/25)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Elecdey Carcelen SA (C-215/16), Energías Eólicas de Cuenca SA (C-216/16), Iberenova Promociones SAU (C-220/16), Iberdrola Renovables Castilla La Mancha SA (C-221/16)

Tožena stranka: Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Izrek

1. Direktivo 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv 2001/77/ES in 2003/30/ES, zlasti člen 2, drugi odstavek, točka (k), in člen 13(1), drugi pododstavek, točka (e), te direktive je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni ureditvi, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki določa pobiranje dajatve, ki zadeva vetrne elektrarne, namenjene za proizvodnjo električne energije.